

[Axel Dam.]

politiske Teorier og Principper, saa synes de mig at være af saa elastisk, eller lad mig hellere sige saa smidig Natur, at man ikke let risikerer noget Principbrud ved hvad som helst, man finder det opportunt at gøre. Jeg tænker paa Udtryk som f. Eks.: aktiv Handelspolitik. Begrebet Aktivitet er jo ganske neutralt, hvad Forholdet til godt og ondt, til rigtigt og urigtigt angaar. Kommunisterne Optraeden overfor Politiet var jo ogsaa aktiv Politik, saa dette Princip kan i og for sig dække over hvilke som helst Skarnsstreger. Det konservative Parti vil jeg derfor ikke gaa i Rette med. Det tæller Medlemmer med fortræffelige personlige Egenskaber og med kultiveret Frisind overfor anderledes menende, og mere kan man jo ikke forlange af politiske Modstandere. At mange af deres Meninger er gale, har jeg ingen Ret til at bebrejde dem, jeg stemmer mod dem eller med dem, alt efter som deres saglige Indstilling er til de forskellige Lovforslag. Med de to Regeringspartier forholdet det sig noget anderledes. De har i deres Agitation og især i deres Programmer foretaget visse af de Principper, f. Eks. Frihandel og Grundskyld, som vi tager alvorligt, og som for os er Hovedpunkter i al retfærdig Politik. Naar vi ser disse Principper givet til Pris som Handelsvarer paa den politiske Børs, da føler vi dobbelt Ansvar som eneste Repræsentanter for de Ideer, som Regeringspartierne har svigtet og solgt. Havde de Kriseforslag, der nu ligger til Behandling, beholdt den oprindelige Skikkelse, vilde vi have afholdt os fra at stemme mod dem ud fra den Betragtning, at Nøden kræver hurtig Handling, og at vi derfor ikke kunde forsvare at stemme mod Kriseforslag uden selv at sætte andre i Stedet, da det vilde være det samme som at benægte Nødvendigheden af at skride ind. Naar vi ikke er gaaet imod Hjælp til nødlidende arbejdsløse, ja, har stemt for saadanne Forslag, saa vilde det være konsekvent at gaa Kompasset rundt og ogsaa give Landmændene Understøttelser i dette Land, hvis 3 Hovederhverv ifølge vor betydeligste Digter i Nutiden skal være: Landbrug, Toldbeskyttelse og Kassesvig. Da Venstre selv har været med til, ja, oven i Købet roser sig af at have Æren for vor sociale Understøttelseslovgivning, synes jeg ikke, de har nogen

Grund til at føle sig for fine til at modtage Understøttelse, naar Turen kommer til dem, naar de selv trænger til det.

Det vilde være ganske ørkesløst for os i denne Situation at stille dybtgaaende Ændringsforslag, og ogsaa for saa vidt overflødig, da ingen kan være i Tvivl om, hvad vi vil kræve, og hvorfor vi maa stemme imod dette Forlig, skønt vi krymper os ved at vise det saa megen Høflighed som den at rejse os op for at stemme imod det. For os staaer det nemlig som Forrykthedens Højdepunkt at ville raade Bod paa den Kalamitet, at Folk ikke kan udrede deres Skatter og Afgifter ved at paalægge nye svimlende Skatter for at skaffe betrængte Skatteydere Penge til at betale deres Skatter med.

Til de forskellige Forslag vil vi dog stille os noget forskelligt. Hjælpen til de arbejdsløse vil vi ikke stemme imod. Jeg henviser angaaende vor Stilling til saadan Lovgivning til min Meningsfælle, det ærede Medlem Hr. Geert-Jørgensens Udtalelser i Samlingerne 1929—30 og 1930—31, de staaer henholdsvis Sp. 1529 og Sp. 3800 i Folketingstidende. Der er imidlertid den Forskel imellem da og nu, at det den Gang drejede sig om en Bemyndigelse, en Tilladelse til Kommunerne til at hjælpe, men denne Gang drejer det sig om et Krav. Dertil kommer, at det nu foreliggende Forslag fremgaar som et Led i den politiske Tuskhandel, som vi af ganske Hjerter forekommer.

Kun det af Venstre stillede Forslag om Toldnedsættelse kan vi stemme for, men vi beklager, at dette Forslag ikke gaar langt videre, og at det ikke i Stedet for at fremtræde som en Klasselov til Fordel for et enkelt Erhverv gaar ud paa en general Nedsættelse af al Told som et Skridt til Toldens Afskaffelse, hvad der jo i langt højere Grad vilde komme Landbruget til gode og uden at fremtræde som klassepræget.

De Kriseforslag, der nu skal vedtages, indeholder alt det onde, som vi bekæmper, og i de mest skærende Selvmodsigelser: nye store ekstra Skatter til Lettelse af den enorme Skattebyrde, Prisforhøjelse i den kommende Dyretid paa de bedste af alle Næringsmidler igennem „Told paa Solskin“, som man har kaldt det, Fordyrelse af den